

Til
Sundhedsudvalget

24. marts 2015

Foretræde vedrørende L 137 – mindreåriges rettigheder

BEDRE PSYKIATRI og SIND anbefaler:

*At man vender tilbage til den praksis der uproblematisk og uimodsagt var gældende indtil lovændringen i 2006 – nemlig at **al** tvang blev gennemført i overensstemmelse med psykiatrilovens bestemmelser.*

Dette kan mest enkelt gøres ved at formuleringen af § 1, stk. 4 ændres

Fra:

“Tvang foreligger ikke i de tilfælde

- 1) hvor en patient er under 15 år, og
- 2) der foreligger informeret samtykke fra forældremyndighedens indehaver.”

Til:

“Tvang foreligger ikke i de tilfælde

- 1) hvor en patient er under 15 år, og
- 2) der foreligger informeret samtykke fra forældremyndighedens indehaver, og
- 3) patienten ikke modsætter sig foranstaltningen.”

Subsidiært anbefaler vi, at frihedsberøvelser (herunder bæltefikseringer) altid skal betragtes som tvang, hvis patienten ikke har givet informeret samtykke – uanset patientens alder.

Sidstnævnte vil løse spørgsmålet om lovforslagets modstrid med Grundlovens § 71, *men er kun den næstbedste løsning.*

Sidstnævnte vil endvidere flugte bedre med bemærkningerne til lovforslaget, hvor det anføres: “Fx bør et alvorligt indgreb som tvangsfiksering i udgangspunktet ikke anvendes over for mindreårige¹” og høringsvaret fra Region Sjælland, der anbefaler, at tvangsfiksering kun kan ske efter de almindelige bestemmelser i psykiatrilovgivningen.²

Vores væsentligste argumenter for det anbefalede er:

- At lovforslaget i den foreliggende form strider mod Grundlovens § 71, der giver alle – uanset alder – ret til at få prøvet en administrativ frihedsberøvelse ved en domstol.
- At lovforslaget i den foreliggende form er i strid med FN’s børnekonvention.

¹ Bemærkninger til lovforslaget, almindelige bemærkninger, pkt. 3.1.3.

² Høringsnotatet, s. 3.

- At lovforslaget i den foreliggende form er i strid med anbefalingen fra FN's Handicapkomites anbefaling (vedrørende Handicapkonventionens Artikel 7) om at al tvangsbehandling af børn bør afskaffes.
Danmark er specifikt blevet bedt om i oktober 2015 at meddele FN, hvad man har gjort for at leve op til denne anbefaling.
- At tvangsbehandling af mindreårige alene baseret på forældrenes stedfortrædende samtykke er en så alvorlig belastning af sammenholdet mellem den syge mindreårige og forældrene, at forældrenes mulighed for positivt at medvirke til den fremtidige behandlings gennemførelse forringes betydeligt.
- At forældrene stilles i en helt urimelig belastende situation i tilfælde, hvor de skal tage stilling til fx bæltefiksering og tvangsernæring af en 14 ½ årig anorexipatient. Siger de nej til tvangen, risikerer barnet at dø. Siger de ja, er det dem (forældrene), der har påført barnet den smerte enhver tvangsbehandling er.
Det ansvar må de professionelle tage på sig.
- At familierne risikerer at gå i opløsning i de situationer, hvor den ene af forældrene ønsker at give samtykke, men hvor den anden af forældrene ikke gør – eller mister modet undervejs.
Dette har vi desværre oplevet i vores rådgivninger.

Samlet set kan vi ikke få øje på gode argumenter for den foreslåede ordning – andre end at pynte kunstigt på tvangsstatistikkerne ved at kalde noget tvang for magtanvendelse.

På vegne af BEDRE PSYKIATRI og SIND

Landsformand SIND, Knud Kristensen

Landsformand, BEDRE PSYKIATRI, Birgit Elgaard